

Memòria d'activitats curs 2010 – 2011

Comunitat Cristiana dels Caputxins de Sarrià

Assemblea de la Comunitat

14 de maig de 2011

“Per què calles? – em digué -. Per què no parles amb els animals i amb les plantes? No està bé de passar prop d’ells i no dir-los ni un mot, tant que us estimen a vosaltres, els humans. Fixa’t: si els mires amb els ulls d’infant, veuràs l’àngel de cada flor i de cada planta, de cada animal i de cada cosa, i et parlaran, coneixeràs llur llenguatge i et faran saber allò que mai no hauries somniat. Prou ho sap això, el vell pagès!

Vaig quedar un xic avergonyit d’haver estat tan desconsiderat amb els meus companys de la naturalesa. Els humans som matussers, i passem enllà, atrafegats, sense fixar-nos en l’àngel de les coses.

Quanta vida perdem perquè no sabem mirar, perquè no sabem escoltar!

I em vaig posar a mirar amb ulls d’infant.”.

Les flors de Fra Damià. La noia de Cadaqués i altres històries. (Fra Jordi Llimona)

Índex

1.	Pregàries. Salutació i benvinguda	2
2.	Programa de la setmana de la Comunitat.....	6
3.	Consell de Pastoral.....	6
4.	Economia de la Comunitat.....	7
5.	Catequesi d'adults.....	7
6.	Catequesi d'infants.....	8
7.	Joves	9
7.1.	PREPACCS – Confirmació	9
7.1.	JOCCS – Bloc I.....	10
7.2.	PACCS – Bloc M (2on. any).....	10
7.3.	PACCS – Bloc K (4art. Any).....	11
8.	Quart món.....	11
8.1.	Grup d'Ajuda Rebost de Fra Rossend	11
8.2.	Menjadors escolars i tómbola	12
8.3.	Borsa de Treball.....	12
8.4.	Associació Cedre per a la Promoció Social.....	12
9.	Animació i cultura.....	13
9.1.	Coral Stel.la.....	13
9.2.	Grup de cambra Estela	14
10.	Orde Franciscà Seglar.....	15
11.	Són acollits.....	16
11.1.	Grup Impuls	16
12.	Grups de pregària i reflexió	17
12.1.	Terra Santa 99	17
12.2.	Grup dels Jerosolimitans.....	18
12.3.	Grup pares de catequesi	18
12.4.	T.O.C. (Trobades Obertes en Comunitat)	18
13.	Pregària a la Mare de Déu.....	19

Aquesta memòria està disponible a www.caputxins.cat

1. Pregàries. Salutació i benvinguda

Senyor,
Nosaltres volem bastir
un món seré,
un món lliure,
un món on regnin la pau i l'amor.

No volem necessàriament
un món fàcil,
un país de xauxa,
però sí un món on cadascú
respecti el seu veí,
on cara al futur
cada home tingui la seva oportunitat.

Això no és possible
ni avui,
ni tampoc demà,
però ajuda'ns a treballar
perquè vingui el teu Regne,
que es faci la teva voluntat.
Dóna'ns voluntat,
fe i esperança en aquest futur.

Perdona'ns els nostres defalliments
i ajuda'ns a perdonar els altres.

Dóna'ns el coratge
de no quedar-nos amb els braços caiguts
quan tot sembli anar de tort,
posa el teu rostre seré
a l'encreuament de la nostra ruta.

Extractes del llibre “La llum del món”. Converses de Benet XVI amb Peter Seewald (Editorial Herder, 2010)

Amb la mirada posada en el final dels recursos, la fi d'una vella època, la fi d'una certa forma de vida, novament i amb totes les forces prenem consciència de la finitud de les coses en si mateixes i també de la fi de la vida en general. Molts ja veuen en els signes d'aquests temps el signe d'un temps final. Adverteixen que, potser, el món no sucumbeixi però que s'encamina cap a una nova direcció. I que una societat malalta, en la qual augmenten sobretot els problemes psíquics, anhela fins i tot amb l'ànima suplicant la curació i la salvació. No hauríem de reflexionar sobre si aquesta nova orientació pot tenir a veure amb el retorn de Crist?

Com diu vostè, allò més important és que hi existeixi una necessitat de sanar i que, d'alguna manera, es pugui entendre de nou el que significa la salvació. Els homes reconeixen que si Déu és absent, l'existència emmalalteix i l'home no pot subsistir; que necessita una resposta que ell mateix no pot donar. En aquest sentit, aquest temps és un temps d'advent que ofereix també moltes coses bones. Per exemple, la gran comunicació que tenim avui pot conduir, d'una banda, a una despersonalització total. En aquest cas no es fa res més que estar immers en el mar de la comunicació, però ja no es produeix cap encontre entre persones. Tanmateix, d'altra banda, aquesta comunicació pot ser també una oportunitat, per exemple, de percebre'ns mútuament, de trobar-nos, d'ajudar-nos, de sortir de nosaltres mateixos. D'aquesta forma em sembla important no veure només el negatiu. Sí, hem de percebre amb tota l'agudesia el negatiu, però també cal veure totes les oportunitats del bé que hi són presents, les esperances, les noves possibilitats que hi ha per a la nostra condició humana. Tot això per anunciar després la necessitat de canvi, que no es pot produir sense una conversió interior.

Abans de parlar sobre els problemes de l'Església catòlica i sobre el futur de l'Església, voldria preguntar què és, absolutament parlant, l'Església, aquell "organisme espiritual", com va dir vostè en una ocasió. En una homilia vostè va recórrer a una expressió de Pau VI, que com vostè va dir, va estimar tant l'Església, que volia "abraçar-la, saludar-la, estimar-la" constantment. Deia el papa Pau VI: "Voldria finalment assolir-la tota en la seva història, el seu disseny diví, el seu destí final, en la seva complexa, total i unitària composició" i acabava amb les paraules "cos místic de Crist".

Amb això, Pau VI va reprendre allò que desenvolupà Pau, que va definir l'Església com la corporeïtat permanent de Crist, com l'organisme viu de Crist. Justament, Pau no la va concebre com a institució, com a organització sinó com a organisme viu, en què tots obren uns al costat dels altres i cap als altres, en què es troben units des de Crist. És una imatge, però una imatge que condueix cap a la fondària i que és molt realista, ja pel fet que creiem en l'eucaristia rebem realment a Crist, el Ressuscitat. I si cadascú rep el mateix Crist, tot estem units realment en aquell cos nou, ressuscitat, com en el gran àmbit d'una nova humanitat. És important comprendre això per concebre a partir d'aquí l'Església no com un aparell que ha de realitzar tot tipus de coses – l'aparell també en forma part, però dins d'unes limitacions – sinó com a organisme viu que prové de Crist mateix.

Com és possible que a molts països d'Occident la totalitat dels nens aprenguin la religió catòlica durant molts anys a l'escola, per acabar coneixent possiblement el budisme, sense conèixer tan sols les notes característiques fonamentals del catolicisme?. Tot això succeeix sota la responsabilitat dels bisbes.

És una pregunta que jo també em plantejo. A Alemanya, cada nen té entre nou i tretze anys de classes de religió. És incompreensible com és possible que sigui tan poc allò que se'ls queda adherit, per expressar-lo d'aquesta forma. En aquest punt, els bisbes, de fet, han de reflexionar seriosament com es pot donar a la catequesi un cor nou, un rostre nou.

L'Església també ha de romandre sempre en marxa, ella està permanentment "en camí". No es pregunta el papa també si en certes coses no s'està oposant a allò que no pot ser detingut perquè correspon simplement al necessari procés de la civilització, al qual l'Església no pot negar-se?.

Naturalment cal que ens preguntem sempre quines coses, encara que abans hagin estat considerades com a essencialment cristianes, eren en realitat només l'expressió d'una època

determinada. Què és, doncs, allò realment essencial?. És a dir, hem de tornar una i una altra vegada a l'Evangeli i a les paraules de la fe per veure primerament què forma part d'això?; en segon lloc, què es modifica legítimament amb el canvi dels temps?; i, en tercer lloc, què no forma part d'això?. El punt determinant és sempre, en darrera instància, trobar la distinció correcta.

Segons admet el físic nuclear Werner Heisenberg, la realitat està constituïda de tal manera que allò que és improbable és en principi susceptible de ser pensat. El científic, premi Nobel, ho resumeix en aquesta frase: "El primer glop de la copa de la ciència torna ateu, però en el fons de la copa està esperant Déu".

En això li donaria tota la raó. Només mentre hom es troba a l'embriaguesa dels coneixements aïllats s'afirma: no s'hi pot més, amb això ho sabem tot. Però en el moment en què es reconeix la inaudita grandesa del conjunt, la mirada s'estén més enllà i s'alça la pregunta per un Déu del qual prové tot.

Què vol Jesús de nosaltres?

Vol de nosaltres que creguem en Ell. Que ens deixem conduir per Ell. Que visquem amb Ell. I que així arribem a ser cada cop més semblants a Ell i, així, arribem a ser de la forma correcta.

Un gran problema per als cristians és la seva exposició a un món que, al capdavant, bombardeja permanentment contra els valors alternatius de la cultura cristiana. No és realment impossible resistir per complert a aquest tipus de propaganda mundial a favor d'un comportament negatiu?.

Realment necessitem en certa manera illes on visquin i irradiïn la fe en Déu i la senzillesa interior del cristianisme; oasis, arques de Noé en les quals l'home pugui refugiar-se sempre de nou. Els espais de la litúrgia són espais de refugi. Però també les diferents comunitats i els diferents moviments, les parròquies, les celebracions dels sagraments, les pràctiques de pietat, els pelegrinatges, etcètera. L'Església intenta brindar defenses i desenvolupar aleshores també refugis en els quals, en contraposició a allò trencat que ens envolta, es torni a fer visible la bellesa del món i de la possibilitat de viure.

Salutació

Aquests dies llegim en els Fets dels Apòstols (6,1-7) que en la nova comunitat nascuda de la Pasqua de Crist hi començaven a sorgir tensions i problemes. Els immigrants de la llengua grega es queixaven del nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Un fet, una discriminació, que devia preocupar als apòstols, i que s'hi havia de posar remei. Per això, van convocar una assemblea dels creients per parlar-ne i per prendre decisions. Ells eren conscients que el seu deure, el seu ministeri, fidels a la crida de Jesús, era anunciar l'Evangeli. No volien, ni podien acaparar els serveis. Per aquest motiu van demanar a la Comunitat que busquessin entre ells homes assenyats i plens de l'Esperit per encarregar-se d'aquesta feina. Es va veure amb bons ulls aquesta proposta, i es van elegir entre ells set homes, dels quals es dóna el nom – entre ells Esteve -. Però, abans que aquest homes iniciessin el seu servei, els apòstols van fer una dos coses molt importants: van pregar per ells i els van imposar les mans.

La pregària era perquè Déu els acompanyés en el seu servei a tots els pobres de la comunitat, i van fer un gest molt solemne, sovint silenciós: imposar-los les mans, és a dir, una manera de significar i demanar que l'Esperit Sant, l'Esperit de Jesús, davallés damunt d'ells. Era com dir que el qui de debò guia i té la iniciativa ens camins de la Comunitat, és el Senyor.

Un any més presentem la memòria de la nostra Comunitat Cristiana. En ella s'hi han procurat reflectir tots els serveis i les activitats que al llarg del curs s'hi duen a terme. Diversitat de serveis, diversitat de persones que els duen a terme. La nostra Comunitat continua fent camí, conscient també que ha fet un llarg camí. De fet, estem endinsant-nos en el segon decenni de l'any dos mil. L'any vinent, recordarem i celebrarem el cinquantè aniversari de l'inici del Concili Vaticà II. Una fita que marca els inicis de la nostra Comunitat. La nostra Comunitat té una llarga memòria de celebracions, de serveis, però també de noms, de persones que des de la fe i la generositat, no tan sols l'han servit, sinó que també l'han anat modelant, l'hi han donat fesomia. I per què dubtar-ne? N'hem collit i en collirem els fruits. És motiu de record i d'agraïment.

Hem de viure, però, l'ara i aquí de la nostra Comunitat, de les nostres Celebracions, de la nostra Catequesi, dels nostres Serveis. Ens hem fet grans, hem sigut fidels. Som conscients que hi ha coses noves que s'han d'aprofundir i coses velles que s'han de renovar. A la nostra comunitat s'hi aixopluga gent de moltes generacions: infants, adolescents, joves, famílies, gent gran; però també truquen a la porta i són acollits, gent necessitada d'aquí, però també molts immigrants. Som una realitat rica i complexa, per això ens cal agrair a tots els qui d'una manera o altra presten el seu servei i les seves capacitats a la comunitat. A semblança del que llegim en el text dels Fets dels Apòstols, citat a l'inici d'aquesta presentació, hem de demanar al Senyor que ens guïi, ens il·lumini, ens acompanyi en el servei a la Comunitat. Que cadascú trobi el seu lloc i el seu espai per esmerçar les seves energies en bé dels altres, de la Comunitat.

Som conscients, també, dels nostres límits, de la necessitat d'afrontar amb energia renovada, els reptes i els problemes d'aquests moments. Podem veure el got mig ple de la fidelitat, la constància, la serenitat, el bon esperit, la creativitat, de tants que any darrera any serveixen a la Comunitat, però també veiem el got mig buit dels forts canvis generacionals en el camp de la fe, que molts dels que porten el pes de la comunitat s'han fet grans, i que ens calen noves energies per poder afrontar millor el futur. Mentre tant, però, hem de continuar confiant en el Senyor. El Senyor ressuscitat que acompanya, sosté i guia a l'Església, a les comunitats al servei del Regne, i dels valors que el distingeixen: la pau, l'amor, el perdó, la germanor, però també la justícia i la veritat.

Fr. Enric Castells i Mas

2. Programa de la setmana de la Comunitat

Dissabte, 14 de maig

11:00 h Tómbola per a recaptar fons pels Menjadors Escolars d'escoles del Raval

12:00 h. Assemblea de la Comunitat i xerrades:

- Presentació de la Memòria d'activitats del curs 2010-2011
- “La vida comunitària cristiana, a càrrec de fra Joan Botam.
- Presentació del museu etnogràfic missional, remodelat de nou, i les noves instal·lacions de l'Arxiu Provincial dels Caputxins, a càrrec de fra Valentí Serra.

Aquests espais es podran visitar al llarg del matí del dissabte, 14 de maig, des de les 9:30h. del matí fins a les 13:30h.

14:30 h. Dinar de germanor. Tothom hi és convidat!

17:00 h. Primeres comunions

19:30 h. Missa de la comunitat amb participació de la Coral Stel.la

22:30 h. Eurofestipaccs 2011

Diumenge, 15 de maig

11:00 h. Tómbola

Catequesi d'infants i de pares

12:30 h. Eucaristia de la catequesi

17:00 h. Primeres Comunions

3. Consell de Pastoral

Al Consell de Pastoral hi són representats els diferents grups d'activitats de la Comunitat, i es reuneix amb una periodicitat mensual.

Durant el curs 2010/2011 els membres del Consell han estat: fra. Enric Castells, fra Josep Massana, Carmel Gasol i Fina Mestres (Catequesi d'Infants i Cedre), M. Rosa Mas (Grup Ajuda fra Rossend), Joan Antoni Paloma (Fraternitat Franciscana Seglar), Fredi Codern (Coral Stel.la), Santi Estaun (Consell de laics) i Jordi Graell (Economia de la Comunitat).

4. Economia de la Comunitat

Els inicis de la Comunitat Cristiana es remunten a la nit de Nadal de 1967, tal com explica la memòria d'activitats de l'any 2000, “una d'aquelles nits càlides de fe, en plena efervescència de les esperances desvetllades pel Concili Vaticà II. A redós del convent dels Caputxins s'aplegava una gernació, que compartia les inquietuds i les esperances del temps en sintonia plena amb la fraternitat franciscana. S'infantava el propòsit de fer néixer la comunitat cristiana dels Caputxins de Sarrià. S'ompliren unes butlletes, que tingueren una bona resposta. A finals dels anys 70, el convent es quedà sense diners per fer front al manteniment del gran moviment que havia a la casa. Aleshores sorgí la idea de fer unes aportacions econòmiques periòdiques destinades a donar suport a les activitats de la comunitat cristiana i a col·laborar en la manutenció del convent”.

Actualment col·laboren econòmicament 156 persones, amb quotes variades segons criteri personal. Si voleu ajudar al manteniment econòmic de la comunitat cristiana podeu omplir la butlleta del tríptic informatiu que trobareu a l'església i a la porteria del convent. O bé adjuntant les vostres dades a l'adreça d'internet comunitatcaputxins@gmail.com.

El balanç d'entrades i sortides, des del 1/10/09 fins el 30/9/10, ha estat:

Entrades	Import (€)
Quotes trimestrals	12.989,54
Donatius directes	1.840,10
Interessos	12,35
Total entrades	14.841,99
Sortides	Import (€)
Transport d'aliments	120,00
Comissions	417,31
Tríptics i impressos	1.251,42
Aportació a la Fraternitat	8.412,00
Seguretat Social	7.020,99
Assegurances	600,00
Conferències i actes pastorals	500,00
Total sortides	18.321,72
Dèficit any 2009-2010	3.479,73

Si voleu més informació, podeu contactar amb l'administrador, Jordi Graell (652.432950).

5. Catequesi d'adults

Durant el curs 2010 – 2011 hem programat les següents trobades de reflexió en la fe:

Dijous, 20 de gener

“Prioritats pastorals de futur”

Mn. Joan Torra, professor de la Facultat de Teologia.

Dijous, 17 de febrer

“Una mirada al futur, en fidelitat al Concili Vaticà II”

Mn. Joan Planellas, vicedegà de la Facultat de Teologia.

Dilluns, 21 de febrer

“Significat original de la Teologia de l'Alliberament. Tasca pendent”

Dr. Antoni Bentué, catedràtic de la Universitat Catòlica de Xile

Dijous, 17 de març

“Humanitzar l'església”

Dr. Jordi Yglesias, metge oncòleg.

Dijous, 14 d'abril

“La catequesi d'infants. Revisió i noves perspectives”

P. Pere Codina, claretà.

Dijous, 19 de maig

“La moral del Vaticà II: diàleg amb el món...moral per al nou mil·lenni...”

Mn. Joan Carrera, jesuïta, professor de la Facultat de Teologia i d'Esade

El dia 25 de novembre de 2010 es presentava l'antologia de textos espirituals de **fra Jordi Llimona**, “**Paraules i mirades**” i el 5 d'abril de 2011, el llibre de **fra Jordi Cervera** “**Cristians d'espardenya**”.

6. Catequesi d'infants

Una de les activitats de la nostra Comunitat és la catequesi d'infants. És l'espai dedicat als petits i adolescents amb l'objectiu d'acompanyar-los en el camí de la fe cristiana.

A la catequesi anem a conèixer Jesús, qui era, com pensava, per on va caminar i a que els infants descobreixin el gran missatge d'amor que ens va deixar. Un Jesús que ens ensenya a creure i confiar en Déu creador i Pare de tots, que vol que visquem en un món més just que anomena “el regne de Déu”.

Per això cerquem espais en que els nens visquin experiències de fe, els ensenjem a pregar, també a participar en les festes religioses o actes de la Comunitat, procurant crear un ambient alegre i festiu adequat a la seva edat.

Aquest any son uns 420 els nens i nenes que fan la catequesi, ajudats per una cinquantena de voluntaris catequistes, organitzadors i animadors coordinats pel pare Josep Masana.

Les trobades son quinzenals i es pot escollir entre tres dies (dimecres, dijous o diumenge). Durant l'estona de la catequesi dels infants, els pares, avis o tutors, són convidats a participar en les xerrades que es fan unes vegades per ampliar els temes de la catequesi i altres per escoltar temes de interès general exposades per especialistes en cada matèria.

Cada curs de la catequesi té un símbol o emblema, aquest any es un telèfon mòbil que ens espera al començament de cada sessió i que després de marcar un codi secret ens dona un dels missatges que Jesús ja ens va avançar. Aquest missatge posteriorment es comenta i valora a cada aula.

L'últim dia del curs es fa una sortida per fer la cloenda al camp, normalment anem als prats que envolten la residència d'avis d'Assis a Sant Quirze del Vallès. Amb un ambient festiu hi ha nens i nenes que fan la Primera Comunió; acabada la missa s'enlairen globus de tots colors i es sortegen diversos objectes per poder recaptar fons per als menjadors escolars.

Donem gràcies a tot l'equip i a la fraternitat dels caputxins per fer possible que la catequesi segueixi endavant any rere any, plantant llavors de fe que esperem que en properes primaveres floriran i ompliran el món de colors diversos de bondat i d'amor.

7.Joves

7.1. PREPACCS – Confirmació

Des de fa sis anys en Joaquim Vilar i la Blanca Morales se'ns ha donat la responsabilitat i privilegi d'acompanyar els nois i noies de PrePaccs-Confirmació. Aquest any hem tingut la col·laboració dels monitors de segon any de JOCCS. Això ha estat una avantatge ja que l'any vinent aquets monitors seran amb aquests nois i noies el nou bloc de PACCS . El coneixement serà més intens i la feina serà més fructífera.

Com altres anys, els monitors han consolidat el grup fent diferents activitats i jocs i han treballat diferents temes per donar un interès als nois i noies en aquesta complicada etapa de la seva vida.

Els catequistes ens hem reunit amb els monitors per anar programant els temes i hem procurat posar-hi el caliu per mantenir la vivència de la fe. Els monitors han ajudat molt en els aspectes humanístics, però cal que, amb la experiència dels catequistes, es vagi mantenint la transmissió dels conceptes bàsics del missatge de Jesús. Cal tenir present que el significat de PACCS és una catequesi d'adolescents i en aquest sentit hem de treballar catequistes i monitors per a donar aquesta formació humanístico-religiosa tan important pels adolescents.

PrePaccs-Confirmació és el setè any de la catequesi d'infants, anomenat així per donar més interès als nois i noies que ja són els mes grans de la catequesi.

Per aquest motiu celebrem conjuntament els esdeveniments importants de la catequesi com són: el Nadal, la celebració del perdó i la Pasqua i, a la vegada, els fem partícips d'activitats importants en el seu futur de PACCS, com el Sopar de la Fam , la recollida d'aliments i l'Eurofestipaccs.

A PrePaccs-Confirmació també es treballa per preparar els nois i noies per a rebre la Confirmació. A tal fi, a partir de mig de curs hem treballat amb els nois i noies durant una part de les sessions donant una visió el més amplia possible del missatge de Jesús i els dimarts amb els "externs". Creiem que l'aprofitament està sent prou bo.

El dia 27 de maig, a les 7 de la tarda, es confirmaran catorze nois i noies de PrePaccs i divuit de la Comunitat i del col·legi Sant Paul's School, de mans M. Joan Godayol, bisbe èmerit d'Ayaviri (Perú). Fem una invitació especial a tothom en un acte tan significatiu de la nostra Comunitat cristiana.

7.1. JOCCS – Bloc I

Aquest any, l'antic Bloc I de PACCS (que a partir de l'any que ve serà Bloc O) hem fet bàsicament un esforç bastant comú entre tots els membres per intentar mantenir el grup cohesionat i unit, cosa que és difícil en un any com el de primer de carrera, on canvien horaris i tot. Amb tot, tot i que alguns membres ja no han pogut venir els dijous (dia tradicional de PACCS dels últims anys), podem dir que les reunions entre nosaltres s'han mantingut sobretot aquest dia, i el més important, és que no hem sofert cap baixa. Ha costat. No ha estat fàcil, ja que la universitat canvia molt al vida.

Però també podem dir que hem canviat, i ara, que som més adults i madurs, hem sabut posar en comú les nostres prioritats, i hem vist que una de les primeres era continuar essent un grup, intentant que fos el màxim unit possible, i que ens veiéssim amb regularitat.

Pel que fa a temes tractats, hem de donar a conèixer que aquest any hem estat monitors de PRE-PACCS sota la coordinació i el recolzament del Joaquim i de la Blanca. Teníem dues opcions: o bé agafar-los l'any passat, o bé agafar-los aquest any. Vam decidir ara fa uns 9 mesos agafar-los aquest any, ja que d'aquesta manera iniciarem un petit canvi en el funcionament de PACCS que creiem que és molt important, ja que aquests nens que hem tingut aquest any a PRE-PACCS, seran els mateixos que tindrem els 4 anys de PACCS, de manera que en total sumaran 5 anys seguits amb els mateixos nens, cosa que tots ens hauria agradat molt que passés amb els nostres monitors. Finalment, aquest any (a l'igual que l'any passat amb l'antic Bloc H) hem anat de campaments amb els Jotes. Ha servit sobretot per conèixer-nos entre els dos blocs, per establir noves amistats, i per aprendre a ser monitors, ja que hem hagut d'organitzar uns campaments (des de reserves fins a menjar i activitats), i no és fàcil. N'hem après, gràcies també a l'Enric Castells, que va fer acte de presència una tarda de diumenge a aquests campaments, i que ens ha recolzat i aconsellat en algun dels punts més importants a tenir en compte de sobre com organitzar uns bons campaments, en aquest cas, de Setmana Santa.

L'any que ve sabem que canvien les coses, però la unitat, i l'amistat que hem aconseguit aquí a PACCS, no es trencarà fàcilment.

7.2. PACCS – Bloc M (2on. any)

El Bloc M, de segon any de PACCS, hem treballat "La Persona". Ens hem basat en els 5 coms: "Com sóc físicament?" "Com penso?" "Com sento?" "Com actuo?" i "Com em veuen els altres?", fent diverses activitats al voltant d'aquesta temàtica amb l'objectiu de que els nois i noies es coneguin millor a ells mateixos en una etapa de canvi i creixement com són els 15 anys. Per Setmana Santa hem anat de campaments a Sils, Girona, on hem creat un "Nou món" entre tots per a poder treballar els valors del grup d'una forma més lúdica.

7.3. PACCS – Bloc K (4art. Any)

El Bloc K hem volgut centrar les reunions en les dues temàtiques dedicades a aquest quart any. Per una banda, hem parlat del transcendent. Ens ha ajudat el matrimoni Sanmartino, que han vingut algunes sessions dels dijous i ens han fet reflexionar sobre la fe i la religió. També ens hem informat sobre les principals religions al món. D'altra banda, hem volgut tractar les problemàtiques socials que ens envolten com les discapacitats, les addiccions o la immigració.

Durant el primer trimestre, vam complementar les reunions amb la preparació del Sopar de la Fam. Aquest any anava dedicat al quart món i al projecte de la Caseta de Cedre. Després de tants anys sense que un Sopar anés destinat a un dels projectes de la Comunitat, vam considerar adient implicar-nos-hi. Ens va permetre conèixer i transmetre la realitat dels joves que viuen a la Caseta.

Durant el segon trimestre, els monitors hem dedicat part dels dijous i del nostre temps a preparar l'Eurofestipaccs. Els nens també han pogut participar en la seva preparació, sobretot durant les colònies de Setmana Santa que han tingut lloc a la casa Josep Masclans, a Capellades. Enfoquem el tercer i darrer trimestre a Paccs amb moltes ganes d'aprofitar-lo al màxim i d'acabar de tractar els temes que ens han quedat pendents.

8. Quart món

8.1. Grup d'Ajuda Rebot de Fra Rossend

Una de les feines del Rebot és la de cercar i repartir aliments. Comptem amb les aportacions que per Nadal fan diferents grups de la comunitat i el que ens arriba a través de la Fundació Banc d'Aliments – que també ens ofereix productes frescos, verdures i fruites -, la Creu Roja i Mercabarna. Aquestes donacions ens permeten cobrir el subministrament de tot l'any.

Al Grup d'Ajuda hi col·labora un equip de més de 20 persones, entre voluntaris i voluntàries, que durant la setmana s'encarreguen de triar i classificar la roba que arriba al convent i també de preparar les bosses d'aliments.

Com a mitja, els dimarts i dimecres es reparteixen més de 160 bosses. També s'ajuda amb aliments a La Caseta i a algunes comunitats religioses.

A més, dos o tres cops l'any, el grup facilita al grup d'ajuda d'Igualada excedents dels aliments que tenim en dipòsit, i, alhora, ells ens ofereixen roba i calçat nou que reben d'empreses o botigues d'Igualada.

A la Comunitat també hi arriben grups d'immigrants que, tot i que se'ls ofereix roba i calçat, prefereixen només bosses amb aliments.

8.2. Menjadors escolars i tómbola

Les escoles a les que s'ajuda a través dels menjadors escolars són:

- Escola Rubén Darío: ajut a 7 nens, 735 euros mensuals.
- Escola Antoni Brusi: ajut a 10 nens, 625 euros mensuals.
- Escola Ferrer i Guardia: ajut a 6 nens, 600 euros mensuals.
- Escola Collaso i Gil: ajut a 8 nens, 800 euros mensuals.
- Escola Drassanes: ajut a 8 nens, 700 euros mensuals

En total són uns 3.337 euros mensuals, que es financen amb aportacions mensuals i trimestrals o esporàdiques, així com amb la tómbola, els “Petits encants” i aportacions de Nadal de la catequesi d'infants.

8.3. Borsa de Treball

Dins del Grup d'Ajuda Rebot de Fra Rossend hi queda inclòs també el servei de borsa de treball amb la finalitat que tots els immigrants que s'apropen a la nostra Comunitat per obtenir roba, calçat, roba per a la casa i bosses amb aliments, puguin també ser atesos i, d'acord amb les seves possibilitats, intentar trobar alguna feina adient per a ells. No cal dir que la Comunitat sempre té ben present de facilitar informació d'aquest servei per a les famílies, amics i coneguts de la mateixa comunitat que ho puguin necessitar.

Des de la primera setmana de setembre, fins al 14 d'abril d'enguany, tot i la crisi econòmica que en tots els àmbits ens afecta, són unes 18 noies i 2 nois recomanats per nosaltres que estan fent un servei en diferents famílies que ens l'han sol·licitat. No cal dir que el requisit primordial per a formalitzar una feina és que tots aquests immigrants tinguin els seus papers regularitzats. De manera regular des de la primera setmana de setembre fins ara, cada dijous hem atès un promig de 10 immigrants, la majoria però, no tenen els seus permisos de treball regularitzats.

L'atenció als immigrants es continua fent tots els dijous de 10 del matí fins a la 1 del migdia, excepte els mesos de juliol i agost.

8.4. Associació Cedre per a la Promoció Social

El 15 d'octubre de 2010 celebràvem el 10è aniversari de Cedre. Socis, col·laboradors i voluntaris l'aplegàvem al voltant del cedre que ens dona nom, per a donar gràcies per aquests anys de camí discret en un món fràgil, silencios i difícil com són l'àmbit penitenciari i l'exclusió social. Una altra fita important d'aquest any ha estat la declaració com a Entitat d'Utilitat Pública per part de la Generalitat de Catalunya. Aquest reconeixement no només permet gaudir als socis i donants de les corresponents desgravacions fiscals, sinó que ens qualifica com a entitat.

Cedre també s'ha adherit al Projecte Enllaç d'acollida d'excarcerats, que permet facilitar un allotjament als joves, un cop han finalitzat la condemna i surten definitivament de la presó.

A continuació passem a repassar les activitats de les diferents branques de Cedre:

La Caseta

L'any 2010, La Caseta ha acollit 47 joves (comptant les quatre places destinades a joves procedents de presons i les dues destinades a joves en risc d'exclusió, sense família ni recursos), que ha representat un 86% d'ocupació total.

També hem implementat el taller de confecció d'espelmes, que ha esdevingut una eina per reconduir les dificultats laborals dels nostres residents i exercitar-los en els hàbits de treball.

L'equip humà de La Caseta està format per 19 persones, entre treballadors, voluntaris i estudiants d'Educació Social en pràctiques.

Voluntariat de presons

La tasca del grup, format per 6 voluntaris adults i 7 joves, ha seguit centrant-se en la visita als joves els diumenges a la tarda, fent activitats dinamitzadores molt diverses, que han anat des de les dinàmiques de grup fins als jocs lúdics, passant per debats i per activitats amb contingut cultural, social, ètic, etc. L'assistència a les sessions ha estat nombrosa durant l'any 2010 i com sempre participativa.

L'any 2011 s'ha iniciat una nova activitat "Respira a fons", de periodicitat mensual, que consisteix en una sortida a la natura de voluntaris i interns del Centre Penitenciari de Joves.

Sensibilització i difusió

S'ha creat l'exposició itinerant realitzada per Cedre i Bitàcora Acció Cultural, "Sortir de la presó" que va ser inaugurada durant la celebració del desè aniversari. Es tracta de sensibilitzar i donar a conèixer la tasca sobre la reinserció social que desenvolupa l'entitat. Durant el primer trimestre de 2011, també s'ha pogut visitar a Casa Orlandai i al Casal de Sarrià.

Hem aconseguit establir els programes de ràdio "A l'ombra del Cedre" i realitzar-ne un quasi cada mes.

Tanmateix, la web (www.cedre.cat) s'ha anat actualitzant contínuament i ens hem donat d'alta al facebook.

Aprofitem l'avinentesa d'aquesta memòria per a donar les gràcies a la Fraternitat Caputxina per la seva acollida i el seu acompanyament des de fa més de 10 anys.

9. Animació i cultura

9.1. Coral Stella

Vàrem iniciar el curs rebent la bona notícia de l'alliberament de l'Albert Vilalta i Roque Pascual després de llargs mesos de captiveri a l'Àfrica. La Coral Stella va participar amb els seus cants a l'acte de benvinguda i acció de gràcies celebrat a l'església.

A mitjans d'octubre la Coral Stella va rebre la visita del Choeur de Meinier (Suïssa) amb el qual vam poder gaudir dels seus cants en el concert a l'església i compartir un bon sopar d'amistat.

La coral ha participat amb els seus cants als següents actes de la Comunitat:

- Missa del dia de Sant Francesc
- Missa en record de l'amic i cantaire Bartomeu Bes
- Presentació del llibre “Antologia de textos espirituals. Paraules i mirades”, de Jordi Llimona.
- Eucaristia de la Trobada Fraterna Caputxina (Pompeia)
- Animació del Cants a la missa de les 12.30 (27 de març).
- Missa en record del recentment traspassat Ignasi Orsola.
- Missa del dissabte a la Setmana de la Comunitat.

Altres activitats han estat els tradicionals concerts de Nadal a Sarrià i a la Residència Assís a San Quirze del Vallès. Cal destacar també, la participació de la coral al Sopar de la Fam organitzat per Agermanament Solidari d'Esplugues de Llobregat per recollir fons per a projectes de desenvolupament al tercer món.

El proper 5 de juny clourem la Celebració del nostre XXVè aniversari amb un concert a l'església on interpretarem entre d'altres, el Cantique de Jean Racine de Gabriel Fauré.

Dediquem aquest any a l'amic i cantaire Bartomeu Bes, que va morir el passat dia de Sant Francesc. Descansi en pau

El assaigs són dimecres, de 20:30 a 22.00 hores a la Sala Miquel d'Esplugues. La direcció és a càrrec de Muntsa Vilalta i Frederic Codern i el telèfon de contacte 677 394 030 (F. Codern).

9.2. Grup de cambra Estela

Voldria deixar constància –una vegada més- de l'immens agraïment de la nostra associació, l'Associació Musical Estela, vers els frares Caputxins de Sarrià els quals, ens acullen -i al mateix temps-, ens fan sentir tan a gust dins aquesta Comunitat. Moltes gràcies.

Present

Com ja vàrem deixar entreveure ara fa un any, en aquest curs 2010-2011, s'ha confirmat la reestructuració soferta a que ens hem vist obligats per manca de músics. Adaptant-nos a la realitat existent, i a contracor, hem hagut de canviar la nostra denominació pel que fa a l'orquestra. De moment i fins que la nostra família musical no torni a créixer suficientment -en quantitat de membres- passem d'ésser una orquestra simfònica a un grup de cambra, així doncs, passem a anomenar-nos “**Grup de Cambra Estela**”.

El “Grup de Cambra Estela”, a dia d'avui, està format per vuit professors. En concret, dos violins, dues flautes, dos clarinets, un fagot i un piano electrònic.

Aquest conjunt, com és fàcil d'endevinar, no és una formació “estàndard” que pugui proveir-se de partitures en qualsevol botiga de música, no. Necessàriament, el repertori que interpretem -sigui del gènere que sigui- ha d'instrumentar-se expressament. Aquest treball extra recau en la

persona del nostre estimat amic, mestre i director, en Domènec Escribà i Bonafè, gran músic i encara millor persona. Ell –conjuntament amb la seva muller, M. Carme Bernard- representen el símbol de la fidelitat elevada al màxim, entraren a l'Estela els anys 1972 i 1969 respectivament...

El repertori que ja portem assajant tot aquest darrer any inclou entre altres obres de **Toselli** (Serenata); **Lizt** (Somni d'amor); **Lehar** (Comte de Luxemburg); **Bizet** (Minuetto de l'Arlesienne); **Haëndel** (Canticorum Jubilo); **Mozart** (Ave Verum) així com, també l'obra "Para Irene-Thais" composta pel propi mestre **Escribà**. També tenim previst treballar alguna selecció de sarsuela.

Futur

Bé, de cara al futur més immediat hi ha la proposta de fer una audició en aquesta mateixa Casa, presentant el treball fet fins ara i dedicada a la Comunitat.

D'altra banda, estem amb converses per anar a fer un concert a un poble de la província de Saragossa (durant aquest mes de maig se'ns confirmarà).

I per acabar, direm, que allò que més valorem per sobre de tot, sent més o si som menys, és la possibilitat de poder seguir endavant. En definitiva, el poder seguir conreant aquest art tant universal i que tant estimem com és el del llenguatge musical. Gràcies a tothom.

Joan-Vicenç Brau i Solà (President de l'Associació Musical Estela)

10. Orde Franciscà Seglar

L'ordre Franciscà Seglar és el que tradicionalment s'ha anomenat Terç Orde Franciscà.

Val la pena de valorar aquest ordre Seglar, hereu dels ordres de penitència que hi havia en temps de Sant Francesc. Ell, quan en convertir-se, s'incardinà a l'ordre dels Penitents d'Assis alguns dels quals vivien a casa seva, però d'altres com ara el mateix Francesc vivien a les barraquetes de Rivotorto i, entre altres coses, tenien cura dels leprosos. Si ho mirem bé, doncs, Francesc fou abans terciari que frare.

Observeu que es parla d'ordre seglar. Nosaltres som franciscans seglars i no vivim el franciscanisme a la vida religiosa sinó a la vida professional, familiar, en ONG's, col·laborant en parròquies o on convingui. Però hem de tenir relació amb la fraternitat. El Franciscanisme es pot viure de moltes maneres però no es pot viure en solitari. Sempre s'ha de viure en fraternitat.

De fet un franciscà seglar (m'agrada més la paraula en portuguès "seculare" perquè un mossèn ho pot ser) només es una persona que vol viure l'Evangelí segons la manera de sant Francesc que féu de Jesús el punt essencial de la seva vida, que té escassíssimes obligacions concretes i porta al darrera un estol de germans i germanes meravellosos: Sant Josep de Calasanç, Sant Ignasi de Loiola, Sant Joan Maria Vianney, i l'inoblidable Joan XXXIII i una bona colla més.

Cal vèncer resistències però només es pot formar part de la Família Franciscana si es veu aquest petit pas com un do de Déu.

Com veieu el tarannà de l'ordre Franciscà Seglar s'adiu molt bé amb el de la Comunitat Cristiana Caputxins de Sarrià. Ara be, a Sarrià hi ha un desfasament entre una i altra que s'hauria de

superar. A l'Ajuda i a Arenys els franciscans seglars són l'ànima de la comunitat. Una manera de superar això és volent conèixer més bé Francesc d'Assís.

Em preocupa molt seriosament aquesta poca valoració que hi ha a la nostra comunitat pel Terç Orde cosa que no vol dir que vulgui buscar culpables. Potser nosaltres ens hem d'explicar més, i més bé.

Em preocupa molt el desconeixement que hi ha a la comunitat de Sant Francesc, i no cal dir, de santa Clara, de santa Elisabet i d'altres grans personatges franciscans. Ens estimem Francesc d'Assís però no el coneixem. Jo proposo de fer un curs amè però sòlid sobre aquest Sant, que podria ser quinzenal, mensual, o con fos, però fer-lo. El P. Evangelista Vilanova deia que Sant Francesc representa la desincrustació de l'Evangeli d'una colla de conceptes que se li havien fet dir. No trobeu això apassionat i actualíssim?

Vegem doncs que els franciscans seglars no som aves raree el temps de les quals ha passat. Sense nosaltres l'obra de Sant Francesc queda coixa i per tant la Família Franciscana també.

Nosaltres volem ser seguidors de Sant Francesc i per això som persones pacífiques que recolzem en l'actitud del Seràfic Pare a la vuitena croada. Volem, com ell, reformar l'Església sense sortir-ne. I, com ell, som al·lèrgics a massa imposicions.

Quan els frares demanaven a Francesc que els fes una regla ell responia:

-¿ Per què voleu una regla? ¿No en teniu prou amb l'Evangeli?.

Actualment som molt pobres. Que puguem assistir a les reunions som tres professors, bé que vénen normalment un nombre considerable de simpatitzants. El nostre assistent espiritual és Fra Pere Rosell

Si algú volia saber més coses nostres, estem oberts a donar a tothom la informació que vulgui. Endinsar-se en el coneixement de tot el que faci referència a Francesc, Clara i Elisabet és entrar en un món fascinant i font inesgotable de Pau i de Joia. *(Joan Antoni Paloma)*.

11. Són acollits

11.1. Grup Impuls

El grup impuls és una petita agrupació de exbebedors compulsius fundada ja fa més de catorze anys dins de la Comunitat Cristiana dels Caputxins de Sarrià i integrada per homes i dones de diferents nivells socials, laborals, culturals, socio-econòmics, que tenen com a objectiu la cura de la seva malaltia mitjançant tècniques psico-pedagògiques d'ajuda mútua. La fi primordial és mantenir-se sobris i col·laborar amb altres malalts a sanar el més aviat possible de la seva obsessió-compulsió, reunint-se periòdicament cada setmana, els dimecres i els dissabtes de 7 a 9 del vespre, per tal de compartir les seves experiències alcohòliques per a recuperar-se d'aquesta dolorosa i nefasta malaltia.

Les metodologies s'apliquen des de 1936 i la seva sistemàtica de curació és la introspecció, anàlisi psíquic, reunions d'autoajuda amb fins terapèutics, suports entre els membres, familiars, amics, etc. L'anonimat, com a base espiritual, és el centre de la nostra recuperació per tal

d'evitar l'amagament familiar, individual o col·lectiu de la malaltia, a fi de retornar a qui la pateix la seva dignitat com a persona i com a ésser humà.

L'efectivitat és total i si es té en compte que la malaltia dura tota la vida, encara és més gran la importància.

Tanmateix en dos aspectes: el físic i el psíquic. El físic és la causa d'altres malalties: hepatomegalies, cirrosi, gàstriques, oncològiques, etc. El psíquic és l'origen de psico-patologies de tot ordre, especialment trastorns de personalitat.

El Grup Impuls d'A.A. aporta la cooperació dels seus membres al llarg de la setmana, més i any, siguin laborals o festius. Passant el missatge, al malalt que ho necessiti, tot trucant al telèfon 93.2261950 o en els Caputxins de Sarrià se li donarà tota la informació que precisi.

Ara més que mai necessitem l'ajut d'aquesta comunitat a fi de que el porti a terme el missatge dels fundadors i perquè són cada vegada més útils a la societat civil. Recordem els del botellón del cap de setmana, els atacs urbans, les agressions domèstiques, robatoris, homicidis, suïcidis, etc. Entre el personal malalt i les famílies. Cada vegada arriben més joves i es per això que demanem la Vostra col·laboració i ajuda a aquest grup per tal de que arribi a aconseguir plenament la seva finalitat.

La tasca sempre serà desagradada pels qui no comprenguin el que són les addiccions: cocaïnòmans, heroinòmans, jugadors compulsius, alcohòlics, etc., però les famílies que ho pateixin quan troben grups com aquests, s'assabenten d'aquestes malalties i s'esforcen en lloar els seus resultats.

Evitem, pels joves, madurs i vells, les lacres que adultaven els esperits dels malalts trastornant la personalitat, tant a nivell individual com social amb entrega anònima i sense fins lucratiu.

12. Grups de pregària i reflexió

12.1. Terra Santa 99

Ens reunim per pregar, en una trobada oberta a tots els qui volen gaudir d'una estona de silenci, reflexió i pregària, el darrer dimarts de cada mes, a dos quarts de nou del vespre en la sala Miquel d'Esplugues. L'estona de pregària no sobrepassa una hora. El nombre d'assistències s'ha mantingut estable pels vols de les vint i cinc persones, i el grup s'ha enriquit amb noves incorporacions que han trobat adient el nostre estil de pregària, en la que s'ha tingut una cura especial en la seva preparació, i s'han sentit còmodes en una oració en comú, proclamada, meditada, i sentida.

S'ha fet un esforç per millorar l'ambientació, en especial els espais musicals i de silenci i s'ha buscat una participació de tots els assistents que garantís la bona qualitat dels textos proposats i en la dicció de les lectures. És cerca un espai de concentració, sense donar lloc a la discussió ni a la polèmica, on els participants hi aporten les seves intencions personals i el fruit de la seva reflexió d'un dels textos proposats a l'estil de la "lectio divina" participada.

L'activitat s'ha ampliat amb la participació en un recés de Nadal un dissabte al matí en el convent i jardí de les monges benetes, del carrer Anglí, dirigit per Joan Botam i al recés de Quaresma celebrat al convent i jardí -horta de Sarrià dirigit per Jacint Duran.

12.2. Grup dels Jerosolimitans

Ara farà aviat 13 anys, que el juliol de 1998, del 22 al 31 de juliol, un grup de la comunitat de Sarrià, concretament 10 matrimonis i 3 persones (individualment), més el P. Josep Massana i el P. Jordi Cervera, en total 25, van fer un viatge – pelegrinatge a Terra Santa.

L'experiència fou molt positiva i espiritualment molt enriquidora, i entre els membres del grup es va crear un lligam afectiu molt intens. De tornada a Barcelona, algú del grup va suggerir que per no perdre aquell caliu que s'havia creat, ens podríem anar trobant regularment per aprofundir més i més en el coneixement de les Sagrades Escripures, tant del Vell com del Nou Testament.

Així ho vam fer, encara que vam trigar una mica a acabar-ho de concretar i consensuar, però finalment el tema va cuallar i, a partir del mes de gener del 2000, ens hem anat trobant mensualment, un dia al vespre als locals d'aquesta casa, per parlar sobre temes bíblics, bàsicament, però també sobre temes d'actualitat de l'església o de la nostra societat, sota el guiatge i el mestratge de l'Enric Cortès, caputxí

El Grup, per iniciativa del Salvador que fa de secretari, s'autoanomena el Grup dels Jerosolimitans, i està obert a d'altres membres de la comunitat que estiguin interessats a participar-hi. Podeu comentar-li si us volguéssiu afegir (sorrosal@gmail.com)

Ara ja fa 11 anys que el grup té continuïtat, per la qual cosa hem d'agrair a l'Enric Cortès la seva paciència i la seva saviesa, i felicitar-nos tots plegats per la constància.

12.3. Grup pares de catequesi

El 1998 es va formar un grup de pares d'infants de la catequesi, bàsicament... S'hi ajuntaren després altres que no tenien res a veure amb la catequesi nostra de Sarrià. La idea era i és encara aprofundir la nostra espiritualitat. Des de llavors tenim l'orientació de fra Enric Cortès. Actualment el grup continua constituït per 10 persones, tot i que hi ha hagut noves entrades. L'activitat consisteix en una trobada mensual en forma de "simposi" a l'entorn de la taula franciscanament acollidora de l'Alfons Ferro i de la seva esposa Joana Mestres. En aquestes trobades acostumem a debatre temes diversos, ja siguin directament relacionats amb l'Escriptura, la cultura, la fe i la política. La dilatada continuïtat de les nostres trobades demostra que tots els qui en formem part n'estem molt satisfets i ens sentim molt enriquits d'aquesta relació.

12.4. T.O.C. (Trobades Obertes en Comunitat)

Grup nascut a l'abric de la Comunitat l'any 1986 amb la idea de fer reunions on tenir temps pel silenci i els intercanvis, cosa que trobàvem a faltar en les misses.

Des de llavors, el TOC, inicials de Trobades Obertes en Comunitat, ha viscut diferents períodes: Un any de informació (a l'Assemblea i en petites reunions a unes vuitanta persones), seguit d'un segon any per a definir que el TOC havia de ser un grup obert a tothom sense haver-se de comprometre a res, amb més vivència que reflexió, més servir que ser servit i donant temps; hi van col·laborar unes quinze persones en definir-ho.

L'any 1988, aquest primer grup, va intentar oferir un servei obert a tothom per fer reunions guiades que van tenir un cert èxit amb assistència al principi de grups d'unes trenta persones, però l'interés va decaure poc després. Des de llavors, el grup inicial ha mantingut durant vint anys trobades mensuals fent silencis i intercanvis, al principi a la Comunitat de Sarrià i després als domicilis dels membres del grup per motius de comoditat encara que es mantenen sempre obertes a tothom.

Actualment aquest grup s'ha reduït fins a menys d'una dotzena i malgrat que es va parlar de deixar de fer reunions s'han continuat mantenint ja que representen una ocasió per reflexionar, fer silenci i intercanviar vivències. *(Per a qualsevol informació dirigiu-vos a Masana 93.3229034).*

13. Pregària a la Mare de Déu

Com una aurora

Com una aurora que sorgeix de la foscor,
t'eleves Tu en el goig de l'Estimat,
Tu que has donat el dia a la llum!

Més resplendent que el sol fulgent en ple migdia,
t'eleves Tu en el goig de l'Estimat,
Tu que has portat el Salvador del món!

Bella com un lliri molt per sobre dels cards,
t'eleves Tu en el goig de l'Estimat,
Tu beneïda entre les dones!

Oh benaurada Verge Maria!
Oh benaurada Verge Maria!

*Si m'haguessis fet néixer gra de blat,
que seria senzill d'arribar a ser una espiga!
Llucar, créixer, florir en l'aire assolellat,
entre olivers, en una terra antiga.*

*Si m'haguessis fet néixer raig de llum,
d'aquesta llum, Déu meu, que a tu no t'enlluerna,
m'hauria estat donat de no triar el meu rumb:
el meu destí fóra una recta eterna.*

*Però m'has creat home, fecund, fort.
Has obert un camí a la meva mesura,
i a cada instant he de buscar l'estel del nord
en la nit nostra, viva, però obscura.*

*Tinc por, tinc confiança. Servitud
no hi hauria més dura que la de l'home lliure
si, tant més fatigat com més s'hagués perdut,
poguéssim perdre el repòs del teu somriure.*

Màrius Torres

*Tot allò que de bon dret podem esperar i implorar de Déu es troba en Jesucrist.
Germà, quan per a mi el sol hagi empal·ludit, viu tu per mi.*

Bonhoeffer

Comunitat Cristiana dels Caputxins de Sarrià

Cardenal Vives i Tutó, 2

08034 – Barcelona

T: 93.2043458

www.caputxins.cat

